

Michael Pröttel

ALPY

50 LEGENDÁRNÍCH TREKŮ



BRUCKMANN



GRADA®

Horská květěna a skály
vytvářejí nádherný kontrast.



Michael Pröttel

ALPY

50 LEGENDÁRNÍCH

TREKŮ

Obsah

Alpy: 50 legendárních treků	7
-----------------------------	---

NĚMECKO

1 Po hřebeni Nagelfluhkette k vrcholům Hörnergruppe – Algavské Alpy – Hřebenová turistika první třídy	12
2 Jubilejní stezkou do Oberstdorfu – Algavské Alpy – Neznámá lahůdka pro milovníky dlouhých túr	18
3 Královský přechod Ammerského pohoří – Ammergauské Alpy – V oblíbených horách krále Ludvíka II. Bavorského	24
4 Maxmiliánovou stezkou přes Herzogstand a Benediktenwand – Bavorské Předalpy – Od řeky Loisach k břehům Isaru	30
5 Divokým pohořím Soiern – Podhůří Karwendelu – Dálková túra s koupáním	36
6 Fantastický okruh v Modrých horách – Pohoří Mangfall – Nejlepší turistika v Alpském předhůří	42
7 Túra v krásné oblasti Rotwand – Pohoří Mangfall – Veřejnou dopravou až do hor	48
8 Přes Geigelstein a Kampenwand – Chiemgauské Alpy – Nejhezčí pohled na Chiemské jezero	54
9 Od východu na západ pohořím Wetterstein – Wetterstein – Túra snů na úpatí Zugspitze	60
Přehled dalších treků	66

RAKOUSKO

10 Na Velké walserské stezce – Pohoří Lechquellengebirge – Tajný historický tip	70
11 Tannheimským pohořím – Tannheimská skupina – Dálková turistika v těsném kontaktu se skalami	76
12 Na slunné straně Wettersteinu – Pohoří Wetterstein – Po opuštěných stezkách do údolí Leutaschtal	84
13 Hřebenová túra v předhůří Karwendelu – Pohoří Karwendel – Panoramatická túra nad údolím Rißtal	90
14 Pohořím Karwendel na planinu Großer Ahornboden – Pohoří Karwendel – Právem oblíbená klasika	96
Přehled dalších treků	102
15 Přechod pohoří Rofan od Innu k jezeru Achensee – Rofan – Výhledy na hlavní alpský hřeben	104
16 Tři dny v pohoří Wilder Kaiser – Pohoří Kaisergebirge – Túra mezi strmými stěnami	110
17 Po hřebeni Gosaukamm a pod ním – Gosaukamm – Fantastický okruh s variacemi	116
18 Z plošiny Steinernes Meer na Hochkönig – Berchtesgadenské Alpy – Túra o samotě a s vlastními zásobami	122
19 Stubaiská vysokohorská stezka – Stubaiské Alpy – Od chaty k chatě ve velkém stylu	128
20 Hřebenová cesta přes Schladmingské Taury – Nízké Taury – Zásobárna vody pro celé Štýrsko	134
Přehled dalších treků	140



ŠVÝCARSKO

21 Okruh Rätikonem

– Rätikon –

Z Prättigau na vrchol Schesaplana

144

22 Horskou skupinou Medel

– Adulské Alpy –

Zachráněný klenot

150

Přehled dalších treků

156

23 Sentiero Alpino Calanca

– Lepontské Alpy –

Divočina nad údolím Mesocco

158

24 Via Alta della Verzasca

– Lepontské Alpy –

Dálková túra pro milovníky výšek

164

25 Okruh Val Colla

– Luganské Alpy –

Hřebenovka s výhledem na jezero

170

Přehled dalších treků

176

ITÁLIE A SLOVINSKO

26 Vysokohorská stezka Alta Via di Fleres

– Stubaiské Alpy –

Úzké stezky a nabídka třítisícovky

180

27 Landshutská vysokohorská stezka

– Zillertalské Alpy –

Nádherná turistika podél hranic

186

Přehled dalších treků

192

28 Divokým pohořím Pala

– Dolomity –

Horská turistika v říši skalních artistů

194

29 Neznámým pohořím Piccole Dolomiti

– Vicentinské Alpy –

Fantastický okruh po opuštěných stezkách

200

Přehled dalších treků

208

30 Fantastický okruh v Triglavském národním parku

– Julské Alpy –

Velkolepé výstupy vysoko nad údolím Soči

210

Rejstřík

220

O autorovi

224

Kvůli ochraně divoké zvěře
je dobré vést psy na vodítku.



Alpy:

50 legendárních treků

Legendární... to je příslib! Ohlédnout se za desítkami let strávených na horách a sestavit výběr těch nejlepších vícedenních treků nebylo vůbec jednoduché. Výsledek je přirozeně velmi subjektivní.

Do seznamu jsem samozřejmě zařadil pár klasických tras, jako „Stubaiskou vysokohorskou stezku“ nebo „Pohořím Karwendel na planinu Großer Ahornboden“. Těžištěm knihy jsou však nádherné vícedenní túry, na kterých nepotkáte davy turistů.

Nechybí ani několik opravdu tajných tipů. Některé trasy jsem v rámci dlouholeté spolupráce s časopisem BERGSTEIGER vymyslel sám. Jednou z nich je výstup z Hintertalu na Hochkönig, kde se i o víkendu často ocitnete úplně sami.

Navíc tento turistický průvodce klade silný důraz na udržitelnost. Prakticky všechny uvedené trasy jsou snadno dostupné veřejnou

dopravou, což výrazně snižuje osobní „uhlíkovou stopu horského sportu“. Valná většina těchto tras jsou horské přechody, kde se start a cíl nacházejí na různých místech, proto je ideální přijet do hor vlakem nebo autobusem. Výhody cestování veřejnou dopravou oceníte zejména o víkendech, kdy se vyhnete dopravní zácpě a cestou si můžete třeba číst noviny nebo prohlížet turistického průvodce.

Většina mých „legendárních treků“ zabere tři až čtyři dny. Není tedy nutné brát si celý týden dovolené, na túru se můžete vydat třeba jen na prodloužený víkend. Ale pozor, i u méně známých cílů je třeba si víkendové ubytování včas rezervovat. Horské trekky s přenocováním na chatách jsou totiž velmi populární. Což asi nikoho nepřekvapí. Není totiž nic krásnějšího, než si na terase horské chaty při západu slunce promítat uplynulý den a zároveň se těšit na další etapu.

Ať vám hory přinesou spoustu radosti a dobré počasí, vám přeje Michael Pröttel.

Pro horské pásmo Pala jsou charakteristické
nеспoutané skalní stěny.





Bavorské jaro v horách
u Benediktenwandu

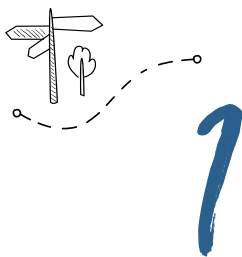




Německo

Ideálním terénem pro každého, kdo by si chtěl vyzkoušet několikadenní horskou túru, je německé alpské předhůří.

Ovšem kdo si představuje, že se bude pohybovat jen v oblasti luk a lesů, bude nejpozději v Alpenrand vyveden z omylu.



Po hřebeni Nagelfluhkette k vrcholům Hörnergruppe

– Algavské Alpy –

Hřebenová turistika první třídy

Pocit jako na hřebeni, a přesto uprostřed zeleně. Tento skvělý kontrast můžete zažít v okrajových částech Algavských Alp (Allgäuer Voralpen). Už jakmile jsem ušel pár minut od lanovky Hochgratbahn, překvapilo mě, jak strmě padají k severu skály Nagelfluh (místními láskyplně nazývané „Beton Pána Boha“ / „Hergottsbeton“). Na trase Hochgrat – Rindalphorn – Stuiben je proto nezbytná jistá chůze. Poté co si vychutnáte velkolepý výhled na idylické Alpské podhůří, sestupuje trasa do údolí Gunzesrieder Tal, kde vás čeká nocleh. Následující den budete přecházet podstatně mírnější, ale neméně půvabnou horskou skupinu Hörner.

1. den: V den příjezdu bude stačit, když vyrazíte až odpoledne, neboť výstup k chatě je poměrně krátký. Od dolní stanice lanovky Hochgratbahn jděte po silnici kousek nazpět a pak odbočte doleva na silničku, jež stoupá zpočátku strměji a posléze pozvolněji přes horské pastviny a míjí pohostinství Untere Lauchalpe. Orientace je jednoduchá. Ještě před restaurací Alpe Schilpere odbočte doleva na silničku, která prochází kolem restaurace Obere Lauchalpe a poté strměji stoupá k horní stanici lanovky Hochgratbahn. Kousek před lanovkou odbočte doprava na cestu k horské chatě Staufner Haus. Na terase chaty jsem zažil fantastický západ slunce, na který dlouho nezapomenu.

Přes hřeben Nagelfluhkette

2. den: Druhý den ráno se z chaty vydejte do kopce, dobře značená stezka vás dovede k nedaleké horní stanici lanovky Hochgratbahn. Pokračujte na východ po hřebeni, jehož svah strmě padá k severu, cestu zde však zajišťují ocelová lana, která snižují riziko pádu na absolutní minimum. Dál vás čeká příjemné stoupání přes první skalky Nagelfluh, provázené bohatými výhledy na vrchol Hochgrat, který je se svými 1834 metry zároveň nejvyšším bodem celé túry. (Zde končí červené značky a začínají modré.)

➡ Koncem května v Algavsku nádherně
kvetou horské květiny.





Zpočátku široká horská stezka sestupuje nejprve pozvolna a poté krátce strměji do širokého sedla Brunnenauscharte. Na druhé straně trasa pokračuje nejprve strměji a poté mírně vzhůru přes široký travnatý hřeben a dále k malému sedlu a rozcestí před horským hřbetem Rindalphorn. Neměli byste vynechat krátkou odbočku doleva na vrchol vysoký 1821 metrů, který se výborně hodí pro první přestávku.

Až se vrátíte na rozcestí, vydejte se podle ukazatele směrem na „Mittagbahn“. Tam začíná trochu nepříjemnější prudší úsek do sedla Gündlesscharte, kam dojdete přes řídký les. Následuje jediný skutečně strmý výstup celého treku, jímž po vymletých pěšinách zdoláte vrchol Gündleskopf. Po něm vás čeká exponovanější úsek po hřebenu Nagelfluh, kde vám velice pomohou ocelová lana. Pak dojdete na široký travnatý hřeben s nevýrazným vrcholem Buralpkopf. Za ním následuje delší, většinou velmi pěkný sestup po pozvolna klesajícím hřebeni do horského sedla (ukazatel „Sedererstuiben, Mittagbahn“). V sedle se nabízí první vhodná možnost sestupu na jih do údolí Gunzesrieder Tal.

Kdo se stále cítí fit, může pokračovat na Stuiben. Východním směrem budete stoupat přes louky po špatně patrných pěšinách. Poté se cesta opět zlepší, obejde ze severu malý vrcholek Sedererstuiben a přes široké sedlo se začne pozvolna zvedat k vrcholu Stuiben. Ještě pod vrcholem odbočuje na jih další sestupová cesta do údolí Gunzesrieder Tal. V mnoha serpentínách klesá nejprve po strmých stráních, kde mívá zpustlé ruiny Rothenalpe, a poté po zalesněných svazích na mýtinu s usedlostí Ornachalpe. Odtud pokračuje východním směrem méně prudký sestup lesem do údolí. V údolí přejděte potok a po silničce dojdete k osadě Gunzesried-Säge.

 Túra vede neustále přímo po hřebeni.

 Poslední metry pod vrcholem Hochgratu

 Na hřebeni Nagelfluh jsou spokojeni i koně.





☞ Na hřebeni Nagelfluh rostou vzácné květiny, např. lilie zlatohlavá.

📍 Ze Stuibenu se otevírá první pohled do údolí Illertal.

Panoramatická túra vysoko nad údolím

3. den: Poslední etapa začíná výstupem po široké zpevněné cestě, která vychází přímo od velkého parkoviště. Za chatou Německého alpského spolku (Deutscher Alpenverein, DAV) Altes Höfle pokračujte přes louku a podél lesa k široké lesní cestě. Přejděte ji a jděte po pěšině podél lesa dále na východ. Až narazíte na zpevněnou cestu, dejte se po ní doleva ke Geißbrückenalpe a na rozcestí za budovou jděte doprava. Tam vás čekají serpentiny, ve kterých naberete výšku. Zpevněné cesty se držte, dokud neskončí, dál pokračujte po pěšině volným terénem, nejprve na jihovýchod a poté na severovýchod, až narazíte na širokou cestu táhnoucí se po hřebeni Ofterschwanger Bergrücken směrem na jih. Po ní se dejte doprava a posléze odbočte po erodované pěšině doprava na vrchol Ofterschwanger Horn.





☾ Ohlédnutí ze Stuibenu
zpět na Hochgrat



Může se hodit

DÉLKA 3 dny

JEDNOTLIVÉ ETAPY 1. den: 2 hodiny, 2. den: 6 hodin,
3. den: 5 hodin

VZDÁLENOST 35 km

CHARAKTER Fantastický hřebenový přechod, druhá etapa vyžaduje dobrou fyzickou kondici a jistou chůzi. Exponované úseky jsou dobře zajištěny ocelovými lany. Nevydávejte se na túru, pokud hrozí bouřka.

START Autobusová zastávka Hochgratbahn

CÍL Autobusová zastávka Hörnerbahn

UBYTOVÁNÍ Staufner Haus (DAV), staufner-haus.de; v Gunzesried-Säge nabízí ubytování: Buhl's Alpe, Ostertalweg 2, tel. +49 8321/37 33; Alpengasthof Hirsch, Säge 30, tel. +49 8321/25 54; Heubethof, Heubet 7, tel. +49 8321/676 22 61

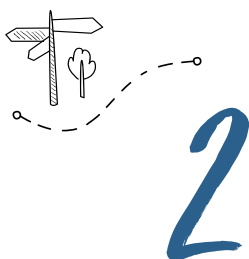
PŘÍJEZD A ODJEZD Vlakem, obvykle s přestupem v Immenstadt do Oberstaufenu, poté autobusem 9795 k dolní stanici lanovky Hochgratbahn; návrat od dolní stanice Hörnerbahn s přestupem v Bolsterlangu nebo Obermaiselsteinu na vlakové nádraží Fischen a poté směrem na Mnichov

Od vrcholového kříže sejděte po částečně rozpadlé pěšině k chatě Fahnengehrenalpe, která v létě nabízí občerstvení. Dále jděte směrem na Rangiswanger Horn, široká cesta se v lese promění v úzkou stezku a z východní strany obchází Sigiswanger Horn. Přes řidší les a pastviny dojdete k dalšímu ukazateli, který směřuje doprava na „Rangiswanger Horn“. Poněkud vymletá pěšina nejdřív strmě stoupá mírně doprava a později lehce doleva na Rangiswanger Horn s nadmořskou výškou 1616 metrů. Na vrcholku si dosyta vychutnejte výhled přes údolí Illertal na nádherné panorama Algovských Alp.

Pokračujte na jih (ukazatel „Weiherkopf“), úzká pěšina se táhne přes travnatý hřeben a později se rozšíří. Orientace je snadná, na rozcestí se držte mírně vpravo a pusťte se do posledního závěrečného stoupání na Weiherkopf, kde se vám otevře třetí nádherný výhled tohoto dne. Odtud klesá opět velmi široká pěší cesta podél lesa k horní stanici lanovky Höhnerbahn, která je dobře vidět už z vrcholu. Kdo by si chtěl přidat do sbírky ještě jeden vrcholek horské skupiny Höhner, může si od lanovky udělat odbočku na Bolstenlanger Horn.

Pro návrat můžete využít lanovku nebo sejít po širokých zpevněných a částečně asfaltovaných cestách, dobré značení vás dovede k autobusové zastávce u spodní stanice lanovky.





Jubilejní stezkou do Oberstdorfu

– Algavské Alpy –

Neznámá lahůdka pro milovníky dlouhých túr

Už první den a výstup na chatu Landsberger Hütte je díky třem idylickým horským jezerům, která budete míjet, krajinářským požitkem první třídy. A druhý den na „Jubilejní stezce“ (Jubiläumsweg) k chatě Prinz-Luitpold-Haus člověk prostě nevyjde z úžasu. I třetí den, poté co přenocujete na první horské chatě Alpského spolku s certifikátem bio, nabízí nádherné výhledy, ale také další poměrně dlouhou trasu s batohem na zádech. Naštěstí se na konci pro unavené nohy nabízí alternativa: kdo si netroufá na sestup po strmém svahu, může se do Oberstdorfu pohodlně svézt lanovkou.

1. den: Rozsáhlá třídní túra začíná u idylického jezera Vilsalpsee, kam se dostanete z Tannheimu veřejným autobusem, turistickým vláčkem nebo pěšky. Pokračovat budete po východním břehu jezera, zpočátku po rovině, poté začne dobře udržovaná horská cesta stoupat v serpentínách k dalšímu horskému jezeru – Trautalpsee. Nádherné místo, kde si můžete dopřát krátkou přestávku. K chatě Landsberger Hütte vás čeká převýšení již pouhých 150 metrů, včetně krátkého, mírně exponovaného úseku, který je zajištěn ocelovými lany. A kdo by chtěl, může si ještě před večerí zchladit unavené nohy v nedalekém jezírku Lache (Louže).

Po Jubilejní stezce

2. den: Následujícího rána, posilnění výborným jídlem na Landsberger Hütte, se vydejte od rozcestníku na Luitpoldhaus. Půjdete krásným vysokohorským údolím na západ do sedla Lachenjoch. Já jsem vyrazil brzy, a proto jsem si mohl dovolit odbočku na vrchol Rote Spitze. Ze sedla následuje dlouhé nádherné stoupání a klesání skalnatým terénem a porosty kosodřeviny k sedlu Kastenjoch (zde se na rozcestí dejte doleva). Cesta pokračuje pod vrcholem Kastenkopf až do sedla Lahnerscharte, kde se napojuje na Jubilejní stezku.

➡ Krásné jezero Vilsalpsee v Tannheimském údolí láká k zastavení.





Stezku o délce 18 kilometrů vybudovala v letech 1898/1999 sekce Allgäu-Immenstadt Německého alpského spolku (DAV) u příležitosti 25. výročí svého založení. Dobře by se hodil i název „Panoramatická stezka“.

Nyní běžte po Jubilejní stezce a několik hodin pokračujte víceméně ve stejné nadmořské výšce směrem na jih. Poté co obejdete Schänzleköpf, stáčí se cesta na západ a traverzuje rozlehlou zelenou horskou kotlinou.

Cesta stoupá kousek do kopce k terase porostlé trávou, za níž se už záhy objeví velký žlab. Přes něj vede trasa (na rozcestí vpravo) strmějším stoupáním do sedla Bockkarscharte. V horním úseku usnadňují výstup schody.

Jakmile zdoláte poslední stoupání dlouhé etapy, uvidíte už před sebou Prinz-Luitpold-Haus. Cesta k horské chatě vede dolů na jih, nejprve přes svah porostlý trávou a poté skalnatým terénem s kamenitými výstupy.

➡ Nad jezerem Schrecksee narazíte na Jubilejní stezku...

📍 ... která vede vysoko nad údolím k Luitpoldově chatě.





 Spokojené prase u zimního přístřešku Luitpodlovy chaty

 Pupava bezlodyžná na kraji cesty

Princ Luitpold svého času jistě nedostal tak výborné cizrnové kari, jaké jsem v chatě ochutnal já. Není to však jen umění správně okořenít jídlo, čím tato chata ležící v nadmořské výšce téměř 1900 metrů daleko předčí ostatní. Ulli a Christoph Erdovi jsou první správci chaty Německého alpského spolku, kteří se v roce 2021 vydali na cestu bio kuchyně. Nebyla to náhoda, již rodiče vyučeného kuchaře Christopha byli se svou farmou členy sdružení Bioland.

Daleké výhledy – dlouhé vzdálenosti

3. den: Závěrečná etapa vychází na západ a začíná mírným traverzem přes strmou severní stěnu Wiedemerkopfu. Po překonání terénního zlomu pokračujte na rozšířený konec údolí Bärğündeletal. Překonáte ho širokým obloukem, přičemž klesnete o dobrých 200 výškových metrů. Za nejnižším bodem (na rozcestí pokračujte rovně) čeká vaše nohy „odměna“ v podobě dobrých 500 výškových metrů stoupání do horského sedla Laufbacher Eck. Odbočku doprava na nejvyšší bod rozhodně nesmíte vynechat, neboť vás tu čeká fantastický výhled.



Wiedemerkopf skýtá nádherný výhled
na mohutný Hochvogel.



Před dlouhým sestupem se hodí zastávka
na chatě Seealpe.





Může se hodit

DÉLKA 3 dny

JEDNOTLIVÉ ETAPY 1. den: 2,5 hodiny, 2. den: 5 hodin, 3. den: 5, popř. 7 hodin (podle toho, jestli pojedete lanovkou)

VZDÁLENOST 35 km

CHARAKTER Horský přechod v nádherné krajině, který však vyžaduje dobrou fyzickou kondici a jistou chůzi.

START Vilsalpsee

CÍL Oberstdorf

UBYTOVÁNÍ Landsberger Hütte (DAV), dav-landsberg.de/landsbergerhuette; Prinz-Luitpold-Haus (DAV), prinz-luitpoldhaus.de

PŘÍJEZD A ODJEZD Příjezd vlakem do Reutte in Tirol a poté autobusem 120 do Tannheimu; návrat vlakem přímo nebo s přestupem v Memmingenu nebo Kemptenu směr Mnichov nebo Stuttgart



Dále následuje pořádný kus cesty západním směrem do sedla před Lachenkopfem, odkud budete pokračovat na západ po jeho jižní straně. Přechod skalnatých úseků vám usnadní ocelová lana. Cesta s nádhernými výhledy obejde vrchol Schochen a stáčí se k severozápadu. Dále střídavě klesá a stoupá do sedla kousek před horskou chatou Edmund-Probst-Haus.

V sedle se musíte rozhodnout, zda sejdete k chatě a do údolí se svezete přílehlou lanovkou, nebo se dolů vydáte pěšky. V druhém případě se otočte doleva a sejděte kolem malebné chaty Hintere Seealpe, kde se můžete občerstvit, k cestě zvané „Gleitweg“. Tato sestupová cesta je místy velmi úzká a vyžaduje jistou chůzi, za mokra byste se na ni neměli vydávat. V údolí Oytal se dejte podél potoka do Oberstdorfu, nejprve po zpevněné cestě a poté po pěšině odbočující doleva.

